

та половина на 1967 г. Бях в София и неочаквано за самия мен почувствувах, че имам желание и разположение да се занимавам с българска поезия. Отидох в една книжарница и споделих с продавката: "Искам да чета и да се задълбоча в българската класическа поезия. Нямате ли книги с откъси от най-известните български майстори на римуваното слово? Имам желание да се запозная с някои от най-ярките ви поети". Продавачката се усмихна и след малко ми подаде четири книжки. Те бяха съответно със стихове на Ив. Вазов, Христо Ботев и Пейо Яворов, последната беше, мисля, на някой от Славейковците".

По-нататък в статията си той подробно проследява моменти от биографията на Яворов. Не е нужно да ги цитирам тук, защото всеки един от нас знае, ако не цялата, то поне основните моменти от биографията на този бележит наш поет. Интересното е, че Аид многократно се връща към поставения в заглавието въпрос. Подтекстът за приликата на поета с арабите обикновено се мотивира с две основни причини. Първата е сродството на арабската класическа поезия с Яворовата. За това първостепенно значение се отдава на майката на поета, която с нежния си глас му е пяла народни песни, които придават онази благозвучност на стиховете му. "Съзвучието на поезията му - подчертава Михаил Аид - играе огромна роля в творчеството му. Той е поет на ритъма, на играта с думите и с тези си качества няма равен на себе си. Никой след Вазов не е успял да го настигне, а камо ли да го надмине. Той познава тайните на думата. Римата е тази, която прави поезията му нежна, тя може да смекчи и най-коравото сърце". След това се опира и на външния вид на поета. Цитира дословно разговора на Яворов с един от изследователите на творчеството му: "Попитали Яворов: На кого прилича по външния си вид? Той отговорил: Приличам на баща си, аз съм живото му олицетворение. А баща ми прилича на дядо си. А дядо му приличал на баща си, който има запазен азиатски произход. Дядо ми е имал две дъщери и трима сина. Момчетата приличали на баща си - с матова кожа, а момичетата на майка си - белокожи, белолики, все красавици..."

Не би било излишно да се преведе изцяло тази статия на български. Тя дава мнението за живота и дейността на големия наш поет Яворов на един чуждестранен изследовател на творчеството му.

Михаил Аид е превеждал редица Яворови творби, публикувани